І передше сльози плили,

І передше ллялась кров,

І передше стоси тліли,

А на стоси йшла любов.

І передше лють стинала

В лід грудей гарячий стон,

І передше тернь вінчала

Найсвятійших чувств урон.

Так про що же униваю?

Так про що кленусь судьбов?

Чим я луччий, чим страдаю

Більше тих, що перед мнов?

О, для мня одно лиш горе,

Лиш оден лютійший жаль,

Що не сам страданій море,

Сам не п'ю мою печаль!